

Ljusets mysterier (5): Eukaristins instiftande

”Jag tackar Gud för frukterna från detta rosenkransår – sade Johannes Paulus II i Pompeji den 7 oktober 2003, vilket har medfört ett betydande uppsving för rosenkransbönen. Denna bön som är så enkel och djup på samma gång.” Texter av sankt Josemaría om femte ljusets mysterium.

2003-10-30

LUKASEVANGELIUM

När stunden var inne lade han sig till bords tillsammans med apostlarna. Han sade till dem:

– Hur har jag inte längtat efter att få äta denna påskmåltid med er innan mitt lidande börjar. Jag säger er: jag kommer inte att äta den igen förrän den får sin fullkomning i Guds rike.

Man räckte honom en bägare, och han tackade Gud och sade:

– Ta detta och dela det mellan er. Jag säger er: från denna stund skall jag inte dricka av det som vinstocken ger förrän Guds rike har kommit.

Sedan tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade:

– Detta är min kropp som blir offrad för er. Gör detta till minne av mig.

Efter måltiden tog han på samma sätt bägaren och sade:

– Denna bågare är det nya förbundet genom mitt blod, som blir utgjutet för er.

Luk 22:14–20 TEXTER AV DEN HELIGE JOSEMARÍA:

Det var strax före påskhögtiden och Jesus visste att hans stund hade kommit, då han skulle lämna världen och gå till Fadern. Han hade älskat sina egna som levde här i världen, och han älskade dem intill slutet. (Joh 13:1).

Natten sänkte sig över världen, för de gamla riterna, de gamla tecknen på Guds oändliga barmhärtighet gentemot mänskligheten höll på att förverkligas fullt ut. Vägen öppnades för en verklig gryning: den nya Påsken. Eukaristin instiftades en natt, och förberedde i förväg Uppståndelsens morgon.

Jesus stannade kvar i Eukaristin av kärlek ... till dig.

– Han stannade kvar, medveten om hur människorna skulle komma att ta emot honom ... och om hur du tar emot honom.

– Han stannade kvar för att du skulle äta honom, besöka honom och berätta om det som händer i ditt liv, och för att du genom att umgås med honom i bön vid Tabernaklet och genom att ta emot Kommunionen, skulle bli mer förälskad i honom för varje dag och få andra människor – många! – att följa samma väg.

Snälla barn: se hur jordiska älskande kysser blommor, brev eller andra saker som påminner dem om den de älskar!...

– Och du, skulle du någonsin kunna glömma att du alltid har ... Honom vid din sida!? – Skulle du kunna glömma ... att du kan äta Honom?

– Herre, må jag aldrig mer flyga strax över marken. Må jag alltid vara

upplyst av den gudomliga Solens strålar – Kristus – i Eukaristin! Må min flykt inte avbrytas innan jag vilar i ditt Hjärta!

Rosenkransen, Bilaga, femte Ljusets mysterium

Låt oss börja med att redan nu be den helige Ande att förbereda oss, så att vi kan förstå var och en av Jesu Kristi gester och uttryck. Ja, vi vill förstå, därför att vi vill leva ett övernaturligt liv, därför att Herren har uppenbarat sin vilja att ge sig till oss som näring för själen och därför att vi erkänner att endast han har ”det eviga livets ord” (Joh 6:69).

Tron får oss att tillsammans med Simon Petrus bekänna: ”Vi tror och vi förstår att du är Kristus, Guds son” (Joh 6:70). Denna tro, tillsammans med vår fromhet, får oss att i dessa ytterst viktiga stunder ta efter Johannes djärvhet: vi närmar oss Jesus och lutar huvudet mot

Mästarens bröst (jfr Joh 13:25), mot Honom som innerligt älskade de sina och som skulle älska dem intill slutet, som vi nyss har hört.

Tänk på en så djupt mänsklig erfarenhet som avskedet mellan två människor som älskar varandra. De skulle alltid vilja vara tillsammans, men plikten – oaktat vilken – tvingar dem att skiljas. Helst av allt skulle de fortsätta att vara förenade, men det är inte möjligt. Människans kärlek är begränsad, oavsett hur stor den är, och därför använder den sig av symboler. De som tar avsked utbyter ett minne, kanske ett fotografi, med en dedikation som är så brinnande att det är förvånansvärt att pappret inte antänds. Mer kan de inte göra, för skapade varelsers makt når inte lika långt som deras vilja.

Vad vi inte kan, kan däremot Herren. Jesus Kristus, fullkomlig Gud och fullkomlig människa, lämnar inte en

symbol, utan verkligheten: han stannar själv. Han återvänder till Fadern, men samtidigt stannar bland människorna. Han kommer inte att lämna oss blott en present som får oss att minnas Honom, en bild som kommer att bli suddig med tiden, som fotografier som snart blir bleka, gulnade och meningslösa för dem som inte själva var med vid just den stunden av kärlek. I brödets och vinets gestalt finns Han verkligen närvarande: med sin kropp, sitt blod, sin själ och sin gudom.

Det är Kristus som går förbi, 83

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/femte-ljusets-mysterium-
eukaristins-instiftande/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/femte-ljusets-mysterium-eukaristins-instiftande/) (2025-08-05)